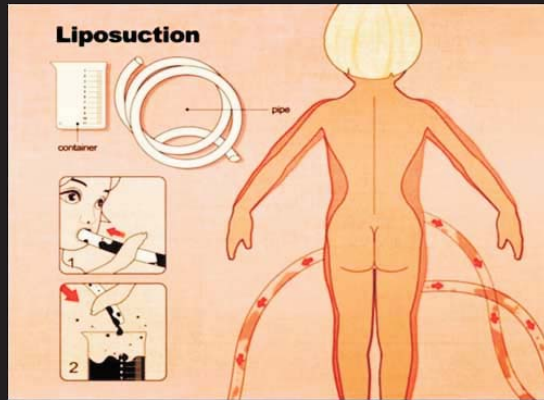


Del dijous 9 al diumenge 12 de juny

Xcèntric

MONOGRÀFICS

EL SONIDO DE LA VELOCIDAD



El proper 9 de juny el CCCB, conjuntament amb l'editorial Alpha Decay, presenta el llibre d'assajos "El sonido de la velocidad", col·lecció d'articles, coordinada pels periodistes Pablo G. Polite i Sergi Sánchez, que analitza les relacions entre música electrònica i imatge. Amb motiu de la publicació del llibre, durant el cap de setmana del 10 al 12 de juny el CCCB organitza un cicle de projeccions que arranca amb "Planeta prohibido", la primera partitura electrònica composta específicament per un llargmetratge de ficció, i es clausura amb el concert audiovisual d'Alku.

EL SONIDO DE LA VELOCIDAD

Les relacions entre la creació visual i la música venen de molt i molt lluny. No en va, els seus documents nacionals d'identitat sembla que hagin estat expedits per la mateixa oficina. Si més no estructuralment, segueixen (o haurien de seguir) patrons narratius semblants: per exemple, la cadència del muntatge d'una pel·lícula és, per principis, musical, i la música evoca un torrent d'instants que es poden convertir en arguments a voluntat del consumidor. Potser és la música electrònica la que ha afectat amb més intensitat a la gramàtica cinematogràfica contemporània. La música electrònica té la capacitat de generar 24 imatges per segon perquè al seu torn és capaç de generar un espai, de construir una atmosfera, de dibuixar una arquitectura acústica. Precisament en la construcció d'una experiència que no necessita paraules per expressar-se hi ha la clau de tot: la música electrònica és la música visual per excel·lència.

Precedents? Des de les primeres passes de Dziga Vertov i Eisenstein en la creació del muntatge dialèctic segons ritmes musicals fins als experiments d'Oskar Fischinger i els germans Whitney; des de la partitura de Louis Barron per a Planeta Prohibido fins a la banda sonora de Gil Melle per a La amenaza de Andrómeda; des de la intervenció del disseny gràfic en la videocreació musical fins a la darrera aparició dels videojocs... Ara, en la fluïdesa infinita de la carrera de Ewan McGregor a Trainspotting, en el virtuos "scratching" visual de Signs and Wonders, Julien Donkey Boy i Réquiem por un sueño, en l'estructura de triple "loop" amb

lleugeres variacions de Corre Lola corre, en les reiteracions paranoiques de Pi, es nota fins a quin punt les estructures lingüístiques de la música electrònica han afectat les estructures lingüístiques del cinema. D'altra banda, molts músics electrònics han decidit convertir-se en compositors ocasionals —els Air a Las vírgenes suicidas, Orbital a La playa, Moby a Cecil B. Demente—, i el cinema, atent a allò que s'esdevé al seu voltant, ha fet un cop d'ull a la cultura "techo!" tot submergint-se en les seves entranyes sense por a treure-li els colors. Aquesta és, per tant, la història d'un matrimoni la vida del qual és molt més llarga, complicada i estimulante del que es podria pensar en un primer moment. Un matrimoni entre el so i la velocitat de les imatges.

El cicle que es presenta a continuació es projecta amb motiu de la publicació del llibre "El so de la velocidad" (Alpha Decay, 05), un assaig sobre la relació entre música electrònica i imatge, coordinat per Sergi Sánchez i Pablo G. Polite, i en el qual hi participen Jordi Costa, Quim Casas, Oriol Rossell, David Broc i Xavier Blánquez, entre d'altres.

**XCÈNTRIC
TORNA AL
DESEMBRE**

Dijous 9 de juny 2005, 20:00 h

Presentació del llibre:

"EL SONIDO DE LA VELOCIDAD"

Amb la presència de Pablo G. Polite, Sergi Sánchez, Héctor Castells i Enrique Cucurella (Director d'Alpha Decay)

Projecció:

"Wave Twisters - The Movie". Dir. Eric Henry i Syd Garron. 2001. 45'.

Resultat de dos anys i mig de treball intens, "Wave Twisters - The Movie" és la història d'una batalla èpica en l'Inner Space, una estranya dimensió paral·lela ubicada a dins de l'agulla d'un plat de tocadiscs. Un recorregut pel collage fotogràfic i "scratch" visual en 3-D, on Inner Space Dental Commander, l'heroi de la pel·lícula, lluita per reanimar els quatre pilars de la cultura "hip hop". "Breakdance", "rap", "graffiti" i "scratching" entremesclats en un film entretingut amb banda sonora gentilera d'un veritable prodigi del "turntablism": Dj Q-bert, de Invisibl Sktatch Piklz.

Divendres 10 de juny 2005, 20:00 h

"Planeta Prohibido". Dir: Fred M. Wilcox. 1956. 98'.

Versió lliure de "La tempesta" de Shakespeare, aquesta mítica pel·lícula de ciència-ficció és la primera amb banda sonora íntegrament electrònica, composta pel matrimoni format per Louis i Bebe Barron. Experiment sònic cuinat en les calderes de l'estricta sistema d'estudis de Hollywood, la partitura d'aquest film de culte era el teló de fons perfecte per a una dècada, la dels cinquanta, que havia decidit enfrontar-se a la invasió comunista i a l'amenaça de la guerra freda en l'infinit de l'espai exterior. Una joia per a col·leccionistes.

Dissabte 11 de juny 2005, 18:00 h

"Film Ist 7-9". Dir: Gustav Deutsch. 2002. 55', vídeo

Reciclant imatges de pel·lícules mudes trobades a les Filmoteques de tot Europa, aquest cineasta experimental austríac crea una poètica pròpia reinterpretant el cinema primitiu a ritme de la hipnòtica i fascinant banda sonora composta per, entre d'altres, Christian Fennesz. En aquesta segona part de la sèrie "Film Ist", Deutsch reflexiona sobre la candent actualitat de les tècniques que els cineastes d'avantguarda varen practicar a principis de segle, posant en relleu els paral·lelismes amb la creació audiovisual del segle XXI.

19:00 h

Repetició de la projecció de "Film Ist 7-9"

20:00 h

Curts electrònics. VVAA. 80', vídeo

Quina és la correspondència visual del "tecno" abstracte? Com representem gràficament un soroll? És el samplejat de sons i imatges gràfiques una forma de il·lustrar l'experiència humana en aquest segle que acaba d'engegar? Fluxos i fragments, ruptures i atmosferes, formen aquesta compilació de peces curtes que inclou treballs de Semiconductor, Telcosystems, Opopop i Chris Dooks. L'última paraula de l'art audiovisual conjugada en futur perfecte.

Quadro, Lotte Shreiber

ZIJKFIJERGIJOK, reMI

Frame, [n:ja]

Besenbahn, Dietmar Offenhuber

-2:20, Billy Roisz + diebl13

hardVideo, Lia

Patchwork, Kurt A. Pirk

Inaudible Cities: Part 1, Semiconductor

Sessions.03.rev.02, Telcosystems

port hacking, Mark Fell & E. Edmonds

Soil, Mototake Makishima

Evil Is Going On, hc gilje

Te (De) – the defrosted world, Ryoko Kuwajima

Ukiyo-e, Solu

Nuée, Myriam Bessette

Benceno009, imasaka + vlisa

Diumenge 12 de juny 2005, 18:00 h

"Colonel Blimp Clips". VVAA. 70'

Què es pot esperar d'una productora videogràfica que decideix anomenar-se Colonel Blimp en homenatge a una de les grans pel·lícules del tàndem cinematogràfic format pels britànics Michael Powell i Emeric Pressburger? Obres d'enginyeria audiovisual per a músics de la talla de Björk, Dizzie Rascal o The Streets, amb la firma, entre molts d'altres, d'Adam Smith, Alasdair Siddons o Dougal Wilson, tres dels millors realitzadors de videoclip amb permís del totpoderós Chris Cunningham.

The Streets: "Blinded By The Lights", Dir: Adam Smith

The Mitchell Brothers Feat. Kano & Mike Skinner:

"Routine Check", Dir: Alastair Siddons

Armand Van Helden, "Hear My Name", Dir: ALEX & Liane

Dave Clarck ft. Chicks On Speed: "What Was Her Name", Dir: ALEX & Liane

Groove Armada, "Superstylin", Dir: Blue Source

Avalanches: "Since I left You", Dir: Blue Source

Dizzee Rascal: "dream", Dir: Dougal Wilson

Björk, "Oceania", Dir: Lynn Fox

Chris Clarke, "Gobcoitus", Dir: Lynn Fox

FC Kahuna, "Hayling", Dir: Lynn Fox

Basement Jaxx, "Cish Cash", Dir: Pleix

Plaid, "Itsu", Dir: Pleix

Pleix, "Beauty Kit", Dir: Pleix

Fatboy Slim, "The Joker", Dir: Waverly Films

Roots Manuva – "Too Cold", Dir: Alastair Siddons

Goldielookinchain – "Your mother's got a penis", Dir: Adam Smith

The Chemical Brothers: "Galvanize", Dir: Adam Smith

The Streets – "Get out of my house", Dir: Alastair Siddons

Goldielookinchain – "Guns don't kill people, rappers do", Dir: Adam Smith

Concert audiovisual Andy Davies & Roc Jiménez de Cisneros a les 20:00 h

El videoartista Andy Davies i Roc Jiménez de Cisneros, responsable del projecte Evol, sumen idees, software i esforços en un tribut/paròdia de la música clàssica i els seus intèrprets en clau algorítmica. Un joc de sincronia entre imatge i so on batutes, pianos i violins es mouen frenèticament, guiats per arpegis de música generativa i soroll digital, en una petita orquestra imaginària entre allò abstracte i allò còmic. Davies i J. de Cisneros han col·laborat en diferents projectes i peces audiovisuals des de l'any 2001.